

Folketinget, hvis det elektroniske svar er modtaget inden for normal kontortid. Hvis svaret først modtaget efter normal kontortid, er det først blevet registreret som modtaget den næstfølgende arbejdsdag. Fra og med folketingsåret 2008-09 vil svar på § 20-spørgsmål blive registreret som modtaget den dag, hvor det elektroniske svar er modtaget i Folketinget, uanset hvornår på dagen svaret modtages.

2.2.2 Udvalgsspørgsmål alm. del

Af bilag 11 og 12 kan ses, at den gennemsnitlige svartid på udvalgsspørgsmål alm. del er stort set uforandret i de målte år (ca. 19 dage for spørgsmål med en individuel frist og ca. 30 dage for spørgsmål med 4-ugers-frist).

Det kan endvidere af bilag 9 og 10 ses, at ca. halvdelen af udvalgsspørgsmålene i alle de tre år, der er undersøgt, først besvares efter fristens udløb. Der er de senere år sket nogle opstramninger i rykkerprocedurerne for svar på udvalgs-spørgsmål. Seneste blev rykkerproceduren justeret efter formandens møde med udvalgsformændene i april 2008.

2.3. Administrationen af de ændrede regler

Folketingets Lovsekretariat har i alt i indeværende folketingsår (frem til 1. juli 2008) afvist ca. 280 § 20-spørgsmål, som faldt uden for rammerne, idet der helt eller delvist blev spurgt om faktuelle oplysninger. Hver gang et spørgsmål ikke har opfyldt de nye krav, har Lovsekretariatet kontaktet spørgeren for at få afklaret, hvad der skulle ske med spørgsmålet. Langt den overvejende del af disse spørgsmål blev i stedet stillet som udvalgsspørgsmål, mens de resterende blev ændret, således at de angik ministerens holdning og derfor kunne stilles som § 20-spørgsmål.

Tilsvarende viser tilbagemeldingerne fra udvalgssekretariatene, at nogle – men relativt få (skønsmæssigt 60-70 spørgsmål i perioden fra begyndelsen af folketingsåret 2007-08 til 15/6 2008) – spørgsmål stillet af et ikke-medlem af udvalget (de såkaldte MFU-spørgsmål) ikke har opfyldt de formelle krav for at kunne stilles som MFU-spørgsmål. Langt den overvejende del af disse spørgsmål er efter nærmere aftale med spørgeren stillet som spørgsmål på anden vis.³⁾

Enkelte medlemmer har over for administrationen rejst kritik af de nye regler. Denne kritik har især gået på, at de nye regler er blevet opfat-

tet som formalistiske. Især det forhold, at medlemmer ikke som tidligere i ét spørgsmål udtrykkeligt har kunnet spørge om faktuelle oplysninger og ministerens holdning til disse faktuelle oplysninger er blevet kritiseret.

3. Hasteforespørgsler

Der har i det forløbne folketingsår været foresat ønsker om i alt 11 hasteforespørgsler, hvoraf seks er blevet gennemført.

Af de seks hasteforespørgsler blev de tre gennemført inden for den 2-timers-begrænsning, der var forudsat ved indførelsen af hasteforespørgsler. I de tre andre tilfælde blev 2-timers-begrænsningen overskredet med hhv. 11, 17 og 34 minutter.

4. Flytning af spørgetimen

Flytningen af spørgetimen havde primært til formål at samle medlemmernes mundtlige spørgsmål i Salen på en dag. Endvidere gav ændringen medlemmerne en dags ekstra betænkningstid til at overveje, om de ønskede at deltage i spørgetimen.

Der blev gennemført 15 spørgetimer i folketingsåret 2007-08. Spørgetimerne havde en gennemsnitlig varighed af ca. 55 minutter. Der blev gennemført tre spørgetimer med deltagelse af statsministeren. Statsministeren havde anmeldt sin deltagelse i fem spørgetimer, heraf blev de to imidlertid ikke gennemført (en aflysning skyldtes valgudskrivelsen og en skyldtes, at Folketinget i stedet for spørgetime valgte at gennemføre en hasteforespørgsel).

Ændringen af spørgetimen ses ikke at have givet anledningen til kritik.

5. Spørgetiden

Ændringerne vedrørende spørgetiden bestod i, at der blev indført en 1-times-begrænsning for, hvor længe en minister maksimalt skal besvare spørgsmål i spørgetiden. Endvidere blev det besluttet, at medlemmerne stadig kunne stille op til to spørgsmål pr. spørgetid, men kun til én minister.

I det forløbne folketingsår har 1-times-begrænsningen kun været brugt i én enkelt spørgetid, nemlig den 12. marts 2008, hvor der var stillet 10 spørgsmål til beskæftigelsesministeren, hvoraf de seks nåede at blive besvaret.